

PAPER DETAILS

TITLE: ÖĞRETMEN DEĞERLENDİRMESİNE GÖRE 60-72 AYLIK ÇOCUKLARIN
ÖZ-DÜZENLEME BECERİLERİ İLE YALNIZLIK VE SOSYAL MEMNUNİYETSİZLİKLERİ
ARASINDAKİ İLİSKİ

AUTHORS: Oguz EMRE,Ahmet TEMİZ,Suna TARKOÇIN,Aysegül ULUTAS

PAGES: 124-139

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1068619>

Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi
Mustafa Kemal University Journal of Social Sciences Institute
Yıl/Year: 2020 ♦ Cilt/Volume:17 ♦ Sayı/Issue: 45, s. 124-139

ÖĞRETMEN DEĞERLENDİRMESİNE GÖRE 60-72 AYLIK ÇOCUKLARIN ÖZ-DÜZENLEME BECERİLERİ İLE YALNIZLIK VE SOSYAL MEMNUNİYETSİZLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Oğuz EMRE

İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü,
oguz.emre@inonu.edu.tr
Orcid ID: 0000-0001-6810-3151

Ahmet TEMİZ

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü,
m.ahmettemiz@gmail.com
Orcid ID: 0000-0003-3628-6429

Suna TARKOÇIN

Bingöl Üniversitesi, Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri Bölümü,
sunatarkocin@bingol.edu.tr
Orcid ID: 0000-0002-3380-2144

Ayşegül ULUTAŞ KESKİNKILIÇ

İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü,
aysegul.ulutas@inonu.edu.tr
Orcid ID: 0000-0002-6497-6534

Makale Geliş Tarihi: 07.10.2019 **Makale Kabul Tarihi:** 30.03.2020

Makale Türü: Araştırma Makalesi

Atıf: Emre, O. & Temiz, A. & Tarkoçin, S. & Ulutaş Keskinkılıç, A. (2020). Öğretmen değerlendirmesine göre 60-72 aylık çocukların öz-düzenleme becerileri ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlikleri arasındaki ilişki. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 17(45), 124-139.

Öz

Erken çocukluk döneminde öz-düzenleme ile ilgili becerilerin gelişmesi, olumlu sosyal davranışları etkilemekte, çocuğun hayata katılımında önemli bir yer tutmaktadır. Özellikle sosyal sınıf ortamı, olumlu ilişkiler, çevre ile etkileşimde bulunma öz-düzenleme becerilerini geliştireceği gibi çocuğun yalnızlığını gideren bir

Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki

etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırma okul öncesi eğitim alan çocukların öz-düzenleme becerileri ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma ilişkisel tarama modelinde planlanmıştır. Araştırmanın evrenini Hatay ve Bingöl il merkezinde okul öncesi eğitime devam eden 60-72 aylık çocuklar oluşturmaktadır. Örneklemi ise tesadüfen seçilen 60-72 aylık 292 çocuk oluşturmaktadır. Çalışmada "Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği" ve "4-6 Yaş Çocuklarına Yönelik Öz-Düzenleme Becerileri Ölçeği (Öğretmen Formu)" kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre çocukların yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyi arttıkça öz-düzenleme becerilerinin anlamlı düzeyde azaldığı saptanmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, çocukların öz-düzenleme becerileri ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlikleri arasında negatif yönde anlamlı ilişkiler bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Okul öncesi, yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik, öz-düzenleme*

CORRELATION BETWEEN THE SELF-REGULATION SKILLS AND SOLITARINESS AND SOCIAL DISSATISFACTION LEVELS OF CHILDREN OF 60-72 MONTHS OLD

Abstract

Development of skills related to self-regulation in the early childhood period does have an influence on positive social behaviors of children and therefore has an important place in involvement of the children in life. Particularly the social class environment, positive relations, interaction with the environment do develop and improve the self-regulation skills and have the qualification of factors compensating the solitariness of children. This research was conducted for the purpose of reviewing the correlation between the self-regulation skills of children receiving pre-school education and their solitariness and social dissatisfaction levels. The research is designed in correlational survey model. The population of the research is consisted of children of 60-72 months old continuing their pre-school education in provincial centers of Hatay and Bingöl. 292 children of 60-72 months old consist the sample of the study. In the study, "Solitariness and Social Dissatisfaction" and "Self-Regulation Skills Scale for Children of 4-6 Ages (Instructor Form)" were utilized. Data acquired was analyzed with SPSS 24.0 package software. Kruskal-Wallis H test, Bonferroni Post Hoc (multiple comparison) test and Spearman Correlation Analysis were utilized for the data analysis. According to the research findings, it is identified that while the level of the solitariness and social dissatisfaction level of the children increase, the self-regulation skills thereof significantly decrease.

Keywords: *Pre-school, solitariness and social dissatisfaction, self-regulation*

Giriş

Günümüzde okul öncesi dönemdeki çocukların duygularını ve davranışlarını düzenlemesi kolay bir süreç değildir. Öz düzenleme becerilerini kazanamayan ve yalnızlığa sürüklenen çocukların sosyal çevrede başkalarının görüşlerini kabul etmede, onları tanımada ve bazen kendi ihtiyaçlarını ertelemekte zorlandıkları görülebilir. Bu durum çocukları yalnızlığa itebilmektedir. Bu becerilerin kazanılması için çocuklar çeşitli öğrenme fırsatlarına gereksinim duyarlar. Rothbart ve Bates'e (1998) göre öz-düzenleme becerileri, uyum gösterme, duygu kontrolü, davranışların düzenlenmesi, istenmeyen davranışların engellenmesi, hazzın ertelenmesi gibi kavramları içermekte ve bireysel farklılıklardan etkilenen bir olgudur. Öz-düzenleme, bireyin ortaya çıkan davranışlarını, eğilimlerini ve isteklerini erteleyebilme ya da bastırabilme durumudur. Diğer bir tanımda, kişisel hedeflere ulaşmak için kişinin kendi duygularını, düşünce ve davranışlarını planlaması olarak ele alınmıştır (Zimmerman, 2000). Sosyal kurallara uyma, duyguları kontrol etme, dikkatini sürdürme gibi beceriler öz-düzenleme becerilerinde önemli bir yere sahiptir. Adagideli (2018), çocuklar ile yakın ilişkiler kurmanın çocukların hazır bulunuşluk düzeyini arttırdığını, çocukların dikkat transferlerinin desteklenmesinin kişiler arası yakınlığı arttırdığını ifade etmektedir. Erken çocukluk döneminde öz-düzenleme ile ilgili becerilerin gelişmesi, olumlu sosyal davranışları etkilemekte, çocuğun hayata katılımında önemli bir yer tutmaktadır. Kazanılan öz-düzenleme, çocuklardaki akademik başarıyı, sosyal ilişkileri, istenmeyen davranışları ortadan kaldırma gibi süreçleri olumlu yönde etkileyen bir faktördür. Buna karşın, gelişmemiş öz-düzenleme becerisine sahip çocuklar, kurallara uymama, grup dinamiğini bozma gibi davranış sorunlarına eğilim göstermektedir (Tozduman Yararlı ve Güngör Aytar, 2017). Erken çocukluk dönemi, çocukların ileriki yıllarda kullanabilecekleri birçok becerinin kazanıldığı dönemlerden biridir. Çocuklar büyüdükçe daha çok sosyalleşmektedirler. Sosyalleşme sürecinde iletişim ve etkileşim yoluyla toplumsal kuralları öğrenmekte ve bunları yaşamını bir parçası haline getirmektedir. İçselleşen kurallar, çocuğun sosyal yaşamını etkilemekte, bununla birlikte diğer gelişim alanlarına da yansımaları olmaktadır (Seefeldt ve Wasik, 2006). Çocuk okul hayatı ile kendi akran gruplarına ihtiyaç duyar ve bir gruba dâhil olma eğilimi gösterir. Akranlarıyla birlikte kurdukları iletişim ve etkileşim sayesinde çocuk sosyal doyuma ulaşmaktadır. Okullarda sosyal ilişkilerdeki yaşanan zorluklar çocuklarda yalnızlık olgusunu gelişmesine etki eden bir faktör olarak ortaya çıkmaktadır (Yazıcı, 2016). Younger'e (1995) göre yalnızlık; kişinin başkalarına karşı duyduğu özleme karşın tek başına olma hissidir. Parkhurst ve Hopmeyer (1999) ise yalnızlığı, başka kişilere mesafeli olma, yakınlıktan yoksun olma, üzücü ve acı verici dışlanma hissi, birliktelikten uzak olma olarak tanımlamaktadır. Gençtan (1998), yalnızlık kavramına 5 farklı şekilde tanımlamaktadır. Bunlar; bir insanın tek başına yaşaması (somut yalnızlık), kendi toplum grubuna yabancılaşırken oluşan yalnızlık, çevre tarafından itilerek oluşan yalnızlık, çevre ile ilişkilerin en aza indirilmesi ile oluşan yalnızlık ve kendi seçimi ile seçilen yalnızlıktır. Akranları ile kurulan olumsuz ilişkiler, zorbalık ya da gruba dâhil edilmeme bir çocukta yalnızlığa

Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki

neden olabilmektedir. Akranları tarafından kabul edilen çocuk ait olma ihtiyacını giderek sağlıklı ilişkiler yaşabilmektedir. Şahin (2019), bir çalışmada 60-72 ay çocukların güvenli bağlanma durumları ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik duyguları arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişkiden bahsetmektedir. Güvenli bağlanma düzeyi arttıkça yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyinde bir azalmadan söz edilebilir. Körler (2011) bir çalışmada akademik yönden başarısız öğrencilerin, başarılı olan öğrencilere göre kendilerini daha yalnız hissettiklerinden bahsetmektedir. Yalnızlık duygusunun çocuğun ileriki yaşamında akademik hayatını etkileyebileceği düşünülebilir. Öz-düzenlemede gelişme olmadığında saldırganlık ve tepkisel davranışlar ve karşı gelme gibi birçok olumsuz davranışla ilişkisi oluşmaktadır. Özellikle olumlu bir sınıf ortamı, olumlu ilişkiler, çevre ile etkileşimde bulunma öz-düzenleme becerilerini geliştireceği gibi çocuğun yalnızlığını azaltan bir etken olarak çıkmaktadır. Bu bağlamda öz-düzenleme ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik arasında bir ilişkiden söz edilebilir. Alan yazında buna benzer bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bireyin gelişimi, öğrenmesi ve toplumsallaşmasında öz-düzenleme önemli bir yere sahiptir. Ayrıca okul öncesi dönemde çocukların öz-düzenleme becerilerini destekleme açısından bu becerilerin de ölçülmesi gerekir (Tanrıbuyurdu ve Yıldız, 2014). Bu doğrultuda okul öncesi eğitim alan çocukların öz-düzenleme becerileri ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik puanları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. 4-6 yaş çocukların öz-düzenleme becerileri, yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeylerine göre değişmekte midir?
2. 4-6 yaş çocukların öz-düzenleme becerileri ile çocukların yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlikleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu çalışma ilişkisel tarama modelindedir. İlişkisel tarama modeli; iki veya daha fazla değişken arasındaki değişimin varlığını tespit edip varsa derecesini belirlemeyi amaçlayan bir modeldir (Karasar, 2009).

Çalışma Grubu

Araştırmanın evrenini Hatay ve Bingöl il merkezinde okul öncesi eğitime devam eden 60-72 aylık çocuklar oluşturmaktadır. Örneklemi ise Hatay'da 8 anaokulu, Bingöl'de 5 anaokulu olmak üzere toplam 13 anaokulunda uygun örneklem yöntemi ile seçilen 60-72 aylık 292 çocuk ve 24 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Çocuklara ilişkin öz-düzenleme becerisini değerlendiren öğretmenlerin %40.5'i 4-6 yıl, %37,8'i 1-3 yıl, %8.2'si 7-9 yıl, %13.4'ü 10 ve üstü mesleki kıdeme sahiptir. Öğretmenlerin grubundaki çocukların %55.1'inin mış gibi oyunları "sıklıkla" oynadığı görülmüştür. Öğretmenler, grubundaki çocukların %43.2'sinin ise matematik becerilerinin "gelişmekte" olduğunu ifade etmiştir.

Tablo 1. Öğretmenlerin Bazı Demografik Bilgileri

Demografik bilgiler		n	%
Kıdem yılınız	1-3	110	37,8
	4-6	118	40,5
	7-9	24	8,2
	10 ve üstü	39	13,4
Mış gibi oyunları ne sıklıkla oynar.	hiçbir zaman	18	6,2
	Nadiren	12	4,1
	Bazen	65	22,3
	Sıklıkla	161	55,1
	her zaman	36	12,3
Çocuğun matematik becerileri ne düzeydedir.	hiç gelişmemiş	0	0,0
	Gelişmemiş	17	5,8
	Gelişmekte	126	43,2
	Gelişmiş	116	39,7
	çok iyi gelişmiş	33	11,3
Toplam		292	100

Tablo 1’de, “kişisel özelliklere ait genel tanımlayıcı istatistikleri” verilmiştir. Buna göre; kişisel özelliklerden, “Kıdem yılı, Mış-gibi oyunları oynama sıklığı ve Çocuğun matematik beceri düzeyine” ait cevapların genel dağılımları (sayı ve yüzde) verilmiştir.

Veri Toplama Araçları ve Verilerin Toplanması

Genel Bilgi Formu’nda; öğretmenin kıdem yılı, çocukların mış gibi oyunları oynama sıklığı ve çocuğun matematik beceri düzeylerine yönelik sorular yer almaktadır.

Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği: Bu araştırmada kullanılan "Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği" Cassidy ve Asher (1992) tarafından geliştirilmiş; Yazıcı, Duyan ve Gelbal (2013) tarafından 297 Türk çocuk ile çalışmalar yapılarak Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçek 23 maddeden oluşmaktadır. Çocuklardan, maddelerde belirtilen ifadelerle "Evet", "Bazen" ve "Hayır" seçeneklerinden birini seçmeleri istenmektedir. Çocuklara yönelik olan ölçekler, öğretmenler tarafından doldurulmuştur. Ölçekte yer alan 1, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 12, 14, 16, 17, 18, 20, 21 ve 23. maddeler çocukların yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyini değerlendirmede kullanılmaktadır. 2, 5, 7, 11, 13, 15, 19. ve 22. maddeler ise çocukların hobilerini ve ilgilerini belirlemeye yardımcı olan "dolgu=filler" sorusu olup; yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyin belirlemede değerlendirmeye alınmamaktadır. Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği’ndeki 1, 3, 4, 8, 10, 14, 16, 18, 21 ve 23. maddeler “Evet=1”, “Bazen= 2” ve “Hayır=3”; 6, 9, 12, 17 ve 20. maddeler tersine “Evet=3”, “Bazen=2” ve “Hayır=1” olarak puanlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek toplam puan 15 ile 45 arasında değişmektedir. Ölçekten alınan yüksek puanlar yalnızlık ve sosyal

Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki

memnuniyetsizlik düzeyinin yüksek; düşük puanların ise yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyinin düşük olduğu anlamına gelmektedir (Yazıcı, Duyan ve Gelbal, 2013). Faktör analizi sonucunda ölçme aracının 15 maddeden oluşan tek boyutlu bir yapı sergilediği anlaşılmıştır. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.759, test-tekrar test yöntemi ile hesaplanan güvenirlik katsayısı 0.849 olarak bulunmuştur (Yazıcı, Duyan ve Gelbal, 2013).

4-6 Yaş Çocuklarına Yönelik Öz-Düzenleme Becerileri Ölçeği (Öğretmen Formu): Erol ve İvrendi (2018) tarafından geliştirilen ve 4-6 yaş grubu çocukların öz-düzenleme becerini değerlendirmeyi amaçlayan ölçek 22 maddeden oluşmakta olup; 5'li Likert tipindedir. Ölçek dikkat (9 madde), çalışma belleği (5 madde) ve engelleyici kontrol (8 madde) olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçme aracının iç tutarlılık katsayısı .94 olarak belirlenirken; alt boyutlara ilişkin iç tutarlılık katsayılarının ise .91 ile .87 arasında değiştiği görülmektedir (Erol ve İvrendi, 2018). Ölçek geliştirme çalışması 9 anaokulu ve ilkokula bağlı anasınıfında görev yapan 20 okul öncesi öğretmeni ve 438 çocuk ile yapılmıştır. Ölçekte ters puanlanan madde bulunmamaktadır.

Verilerin Analizi

Öğretmenlerin 4-6 yaş çocuklara yönelik öz-düzenleme becerileri ile çocukların yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizliği arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılan bu çalışmanın örnek genişliğini hesaplamada, her değişken için Power (Testin Gücü) en az 0,80 ve 1. Tip Hata 0,05 alınarak belirlenmiştir. Çalışmadaki sürekli değişkenler için tanımlayıcı istatistikler; medyan, ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum; kategorik değişkenler ise frekans ve yüzde olarak ifade edilmiştir. Çalışmadaki ölçek puanlarının normal dağılıp dağılmadığına Kolmogorov-Smirnov ($n>50$) testi ile bakılmış ve değişkenler normal dağılmadığı için nonparametrik istatistikler kullanılmıştır. Ölçeklerin güvenirlik analizi kapsamında Cronbach alpha katsayıları hesaplanmıştır. Ölçekler ve ölçek alt boyutları sorularının toplam puanları dikkate alınarak hesaplama yapılmıştır. Ölçek puanlarının gruplara göre karşılaştırılmasında Kruskal-Wallis H testi kullanılmış ve farkın hangi iki gruplar arasından kaynaklandığını belirleyebilmek amacıyla post-hoc testlerden Bonferroni kullanılmıştır. Yine gruplarda ayrı olmak üzere, sürekli değişkenler arasındaki ilişkiyi belirleyebilmek için Spearman Korelasyon (ρ) katsayısı hesaplanmıştır. Hesaplamalarda istatistik anlamlılık düzeyi (α) %5 olarak alınmış ve hesaplamalar için SPSS (IBM SPSS for Windows, Ver.24) istatistik paket programı kullanılmıştır. Ölçümlerin normallik dağılımlarına ait grafik aşağıdaki gibidir.

Ölçek sorularına verilen cevaplara ait güvenirlik (reliability) analizine göre; ölçeklere ait Cronbach's Alpha değerlerinin 0,80'nin (%80) üzerinde çıkması kullanılan ölçeklerin güvenirliklerinin yüksek olduğunu göstermektedir.

Bulgular

Tablo 2. Ölçeklere Ait Puan Dağılımı

	ÖBDÖ	YSMÖ	Engelleyici Kontrol	Dikkat	Çalışma Belleği
Ortalama	89.43	35.23	31.45	36.37	21.59
Medyan	90.00	35.00	32.00	36.00	22.00
Ss.	14.70	4.41	6.56	7.22	3.49
Min.	36.00	23.00	11.00	15.00	10.00
Max.	144.00	67.00	76.00	45.00	25.00

ÖBDÖ: Öz-Düzenleme Becerileri Ölçeği YSMÖ: Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği

Tablo 2 incelendiğinde, “ölçek puanlarına ait genel tanımlayıcı istatistikler” görülmektedir. Buna göre; 292 birey üzerinde yapılan ölçek çalışmasında, toplam ÖDBÖ puanlarının ortalaması 89.43 ve YSMÖ puanları ortalaması 35.23’tür. ÖBDÖ’den alınan puanlar 36 ile 144 arasında değişmektedir. YSMÖ’den alınan puanlar 23 ile 67 arasında değişmektedir.

Tablo 3. Değişken ve Alt Boyutlara İlişkin Korelasyon Analizi Bulguları

	1	2	3	4	5
1	-				
2	.12*	-			
3	.81**	-.16**	-		
4	.89**	-.64	.53**	-	
5	.83**	-.07	.56**	.73**	-

*p<.05 **p<.01; N=292

3-Engelleyici Kontrol

5-Çalışma Belleği

1-Öz-düzenleme Becerileri Ölçeği

2-Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği

4-Dikkat

Tablo 3 incelendiğinde, ölçek puanları arası korelasyon sonuçları verilmiştir. Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik Ölçeği toplam puanı ile Çocuklar için Öz-Düzenleme Becerileri Ölçeği toplam puanı arasında negatif yönde, düşük düzeyde ve anlamlı ilişki saptanmıştır. ÖDBÖ “Engelleyici kontrol” alt boyutu ile YSMÖ toplam puanı arasında negatif yönde, düşük düzeyde ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır. ÖDBÖ “Dikkat” alt boyutu ile YSMÖ toplam puanı arasında negatif yönde, orta düzeyde ve anlamsız bir ilişki bulunmuştur. ÖDBÖ “Çalışma Belleği” alt boyutu ile YSMÖ toplam puanı arasında negatif yönde, orta düzeyde ve anlamsız bir ilişki saptanmıştır.

Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki

Tablo 4. Kıdem yılına göre Öz düzenleme, Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik puanlarının karşılaştırılması

		N	Ort.	Medyan	Std. Sap.	Min.	Max.	*p
ÖBDÖ Puan	1-3	110	89.09	89.00	14.24	50.00	144.00	.054
	4-6	118	88.35	88.00	16.22	36.00	110.00	
	7-9	24	86.91	87.50	9.18	60.00	102.00	
	10 ve üstü	39	94.66	98.00	12.81	55.00	110.00	
	Total	291	89.36	90.00	14.67	36.00	144.00	
YSMÖ Puan	1-3	110	35.62	35.50	3.59	23.00	46.00	.139
	4-6	118	34.83	35.00	4.81	23.00	57.00	
	7-9	24	36.25	35.00	7.00	30.00	67.00	
	10 ve üstü	39	34.74	34.00	3.03	29.00	44.00	
	Total	291	35.23	35.00	4.42	23.00	67.00	

*Kruskal Wallis testine göre anlamlılık düzeyleri

Yukarıdaki tabloda, “kıdem yılına göre” ölçek puanlarının karşılaştırma sonuçları verilmiştir. Buna göre bakıldığında; Öz-düzenleme Becerileri Ölçeği puanlarına öğretmenlerin kıdem yılına göre farklılaşmadığı görülmektedir. Benzer şekilde; “YSMÖ” ölçümleri/puanları bakımından “Kıdem Yılı” arasında istatistik olarak anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir ($p>0,05$). Bu durumda, kişilerin “kıdem yılı” arttıkça YSMÖ puanlarında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür.

Tablo 5. Mış-gibi oyunlar oynamaya göre ölçek puanlarının karşılaştırma sonuçları

		N	Ort.	Medyan	Std. Sap.	Min.	Max.	*p
ÖBDÖ Puan	hiçbir zaman	18	84,00 ^{bc}	81,50	15,43868	55,00	105.00	<.001
	nadiren	12	79.50 ^c	82.50	19.79	47.00	110.00	
	bazen	65	83.69 ^{bc}	84.00	14.04	36.00	110.00	
	sıklıkla	161	90.85 ^b	90.00	13.11	53.00	144.00	
	her zaman	36	99.44 ^a	106.00	13.71	55.00	110.00	
	Total	292	89.43	90.00	14.70	36.00	144.00	
YSMÖ Puan	hiçbir zaman	18	36.50	36.50	5.34	23.00	46.00	.140
	nadiren	12	34.25	35.00	4.30	25.00	40.00	
	bazen	65	35.96	36.00	3.85	27.00	46.00	
	sıklıkla	161	35.04	35.00	4.71	23.00	67.00	
	her zaman	36	34.44	35.00	3.27	25.00	42.00	
	Total	292	35.23	35.00	4.41	23.00	67.00	

*Kruskal-Wallis Testi sonuçlarına göre anlamlılık düzeyleri

a,b,c: Gruplar arası farklılığı gösterir (Bonferroni Post hoc testi)

Yukarıdaki tabloda, “mış-gibi oyunlar oynamaya göre” ölçek puanlarının karşılaştırma sonuçları verilmiştir. “ÖDBÖ” ölçümleri/puanları bakımından mış-gibi oyunlar oynamaya göre anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiği saptanmıştır ($p<0,05$). Farkı oluşturan oynama düzeyleri küçük harfler ile gösterilmiştir. Buna göre; “mış-gibi oyunlar oynama” düzeyi azaldıkça, ÖDBÖ puanları da düşmektedir. Buna karşın; “YSMÖ” ölçümleri/puanları bakımından mış-gibi oyunlar oynamaya göre anlamlı bir fark oluşturmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$).

Tablo 6. Matematik becerilerine göre ölçek puanlarının karşılaştırma sonuçları

		N	Ort.	Medyan	Std. Sap.	Min.	Max.	*p
ÖDBÖ Puan	gelişmemiş	17	70.52d	73.00	16.59	36.00	97.00	<.001
	gelişmekte	126	83.06c	83.00	12.73	50.00	110.00	
	gelişmiş	116	95.62b	97.00	11.45	64.00	144.00	
	çok iyi gelişmiş	33	101.69a	104.00	8.83	77.00	110.00	
	Toplam	292	89.43	90.00	14.70	36.00	144.00	
YSMÖ Puan	gelişmemiş	17	34.76	34.00	6.29	23.00	46.00	.513
	gelişmekte	126	35.43	35.00	4.12	23.00	46.00	
	gelişmiş	116	35.06	35.00	4.72	23.00	67.00	
	çok iyi gelişmiş	33	35.30	35.00	3.21	29.00	42.00	
	Toplam	292	35.23	35.00	4.41	23.00	67.00	

*Kruskal-Wallis Testi sonuçlarına göre anlamlılık düzeyleri

a,b,c: Gruplar arası farklılığı gösterir (Bonferroni Post hoc testi)

Yukarıdaki tabloda, “matematik becerilerine göre” ölçek puanlarının karşılaştırma sonuçları verilmiştir. Matematik becerilerinin ÖDBÖ ölçümleri/puanları bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir fark oluşturduğu ortaya çıkmıştır ($p<0,05$). Farkı oluşturan matematik becerisi düzeyleri küçük harfler ile gösterilmiştir. Buna göre; “matematik becerileri” düzeyi arttıkça, ÖDBÖ puanları da artmaktadır. Buna karşın; matematik becerileri ile YSMÖ ölçümleri/puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$).

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırma bulgularında Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlik ölçeği toplam puanı ile çocuklar için Öz-düzenleme Becerileri Ölçeği toplam puanı arasında negatif yönde, düşük düzeyde ve anlamlı ilişki saptanmıştır. Graziano, Reavis, Keane ve Calkins (2007) düşük öz-düzenleme becerilerine sahip çocukların akranlarla ilişkilerde aşırı hareketlilik ve saldırganlık davranışları arasında ilişki olduğunu; yüksek öz-düzenleme becerilerine sahip çocukların ise akranlar arasında popüler olma ilişkisi olduğunu ifade etmektedir. Holmes, Kim-Spoon ve Deater-Deckard (2016) de erken yaşlarda yürütücü işlev becerileri seviyesi yüksek çocukların ileriki yaşlarda akran

Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki

ilişkilerinde problem yaşama olasılıklarının düştüğünü ifade etmiştir. Bu çalışmadaki bulgulardan çıkan sonuçlara farklı olarak Tutkun, Tezel Şahin ve Işıktekiner (2016) yaptığı bir çalışma göze çarpmaktadır. Çalışmalarının sonuçlarına göre kardeş sayısının çocuklardaki öz-düzenleme becerisini etkilediği iki ve ikiden fazla kardeşi olan çocukların tek çocuklara göre öz-düzenleme becerilerinin daha düşük olduğu ortaya çıkmıştır. Öz-düzenleme becerilerine ailesel ve dışsal faktörler etki ederek zaman içerisinde bu beceri düzeyi değişebilmekte, bireysel çaba ile bu düzey azalabilmekte ya da artmaktadır (Carlson Davis ve Leach 2005). Bülğür'ün (2018) çocukların yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyleri üzerine yaptığı bir çalışmada, Adana ilinde Montessori eğitimi veren okul öncesi eğitim kurumlarında eğitim gören çocukların geleneksel eğitim alan çocuklara göre yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeylerinin daha düşük olduğunu ifade etmiştir. Çünkü Montessori eğitim yaklaşımı, çocukların sosyal gelişimin daha fazla destekleyen etkinlikler içeren ve sosyal kabulü ve bireysel öğrenme hızını benimseyen bir yaklaşımdır. Problemler çocuklar tarafından çözülür, öğretmen daha çok rehber konumundadır. Bu bağlamda yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyi azaldıkça çocukların öz-düzenleme becerileri arttığı söylenebilir. ÖDBÖ "Engelleyici Kontrol" alt boyutu ile YSMÖ toplam puanı arasında negatif yönde, düşük düzeyde ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır. "Kendini İfade Etme", "Arkadaşları ile Konuşurken Sorunları Konuşarak Çözebilme", " Olaylar Arasında Neden Sonuç İlişkisi Kurma" gibi beceriler Engelliyi Kontrol maddeleri olarak karşımıza çıkmaktadır. Maddelerin akran ilişkileri ve sosyal ilişkilerini yönetebilme, bir gruba katılım sağlama gibi durumlarla ilişkili olduğu söylenebilir. Valloton ve Ayoub (2011) bir çalışmada, sözel kelime dağarcığı ve konuşkanlık olan iki ifade edici dil ile öz-düzenleme üzerindeki etkisini test etmeyi amaçlamıştır. Sonuçlarında ise kelime dağarcığı, konuşkanlığa kıyasla öz-düzenlemeyi daha yüksek derecede yordarken; çocukların geçmişteki ve mevcut kelime dağarcıkları öz-düzenleme seviyelerini olumlu yönde yordamıştır. Sonuç olarak yalnız kalan, sosyal olmayan çocukların engelleyici kontrolü zayıftır. Çocukların ÖDBÖ puanlarında, öğretmenlerin mesleki kıdem değişkenine göre anlamlı bir fark olmadığı ortaya çıkmıştır. Daha çok anne yada babanın eğitim durumları ve eğitim yatırımlarının çocuklarının öz-düzenleme becerilerinin etkisine yönelik bulgulardan bahsedilmektedir. Alan yazında buna benzer bir bulguya da rastlanmamıştır. Öğretmenin herhangi bir kıdeme sahip olması, çocukların öz-düzenleme becerisini kazanmalarında bir etken oluşturduğundan bahsedilemez. Çocukların ÖDBÖ puanlarında, Mış gibi oyun oynama bakımından anlamlı bir fark olduğu ortaya çıkmıştır. Mış gibi oyun oynama arttıkça çocukların öz-düzenleme becerilerinin arttığını söylemek mümkündür. Taylı (2007) tarafından yapılan bir çalışmaya göre kardeşi olan çocukların daha çok birlikte ve işbirlikçi oyun tercih ettikleri gözlemlenmiştir. Aksoy ve Tozduman Yararlı (2017)' nin bir çalışmasının sonucunda olumlu duygu puanı yüksek çocukların oyun becerilerinin de gelişmiş olduğu bulunmuştur. Bu sayede çocuklardaki duygu düzenleme becerileri ile oyun arasında bir ilişkiden bahsedilebilir. Koçyiğit ve dğr. (2015)' nin bir çalışmada çocukların sosyal yetkinlikleri arttıkça oyun becerilerinde de bir artıştan bahsedilmektedir.

Çalışmalarında saldırganlık ve anksiyete düzeylerinin azalmasıyla oyun becerilerinde de bir artış bulunmuştur. Oyunlar, çocukların öz-düzenleme becerilerini destekleyen etkenlerden biridir (Savina, 2014). Oyunlar, çocukların davranışlarını yönetebilmelerine, saldırganlık ya da düşmanlık gibi duyguların kontrolünü yapmalarına, sosyal ve duygusal yeterliliklerini sağlamalarına olanak sağlar. Mış gibi oyunlar oynadıkça çocukların öz-düzenleme becerilerinin arttığı söylenebilir. Çocukların matematik beceri düzeyleri ile öz-düzenleme becerileri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Bu bulguya göre, matematik becerisi düzeyi arttıkça çocukların öz-düzenleme becerileri artmaktadır. Adagideli (2013) tarafından yapılan bir çalışmada okul öncesi dönem çocukların matematik etkinlikleri sırasında ortaya koydukları üst biliş ve öz-düzenleme becerileri incelenmek istenmiştir. Araştırma bulgularında çocukların kişisel, görevsel ve planlama, izleme, kontrol gibi stratejik üst bilişsel düzenleme becerileri ile matematiksel problem çözme, ölçme, sınıflandırma, örüntü oluşturma becerileri arasındaki ilişki ortaya konmuştur. Matematiksel becerileri ile öz-düzenleme üst biliş becerileri arasında ilişki bulunduğunu ifade etmiştir. Çocukların duygusal desteklenmesi, en uygun zorluk derecesinde görevler verilmesi, sahiplenmenin öz-düzenleme becerilerin destekleyen faktörler olduğunu dile getirmiştir. Bu bağlamda çocuk için uygun eğitim ortamların hazırlanması, düşünce becerilerini geliştirme ve buna uygun etkinlikler yapma eleştirel düşünceyi kullanmaya yönelik etkinlikler düzenleme, problem çözme, akıl yürütme ve değerlendirme çalışmaları öz-düzenleme becerilerinin gelişmesinde katkı unsuru olduğu söylenebilir.

Öneriler

Çocukların öz düzenleme ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik düzeyleri arasındaki negatif yönde ve anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Çocukların olumlu sosyal ilişkiler kurmalarında aileler ve öğretmenlerinin işbirliği içinde nitelikli etkinlikler yapması önem arz etmektedir.

Öz düzenleme becerisinde aile faktörü de göz ardı edilmeyerek; aile tutumlarının, eğitim düzeylerinin ve kendi becerilerini çocuklara yansıtıp yansımadığı ölçmeye yönelik araştırmaların yapılması önerilebilir.

Eğitimde oyunların ve matematik becerilerinin, öz düzenleme becerilerine olumlu yansıması bu araştırma sonuçlarında ortaya çıkmıştır. Böylece okul öncesi dönemde bu tür etkinliklere ağırlık verilmesi önerilebilir.

Kaynakça

Adagideli, F. H. (2013). *Investigation of young children's metacognitive and selfregulatory abilities in mathematics activities*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul.

Adagideli, F.H. (2018). *Okul öncesi çocuklarının ilkokula hazır bulunuşluklarının yordayıcısı olarak öz-düzenleme becerilerinin incelenmesi*. Yayımlanmış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul.

Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki

Aksoy, A.B. ve Tozduman Yaralı, K. (2017). Çocukların öz düzenleme becerileri ile oyun becerilerinin cinsiyete göre incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 442-455.

Bülgür, N. (2018). *Montessori eğitiminin 5-6 yaş grubu çocukların yalnızlık ve sosya memnuniyetsizlik düzeyleri üzerindeki etkisi (Adana ili örneği)*. Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi, Çağ Üniversitesi, Mersin.

Carlson, S. M., Davis, A. C. & Leach, J. G. (2005). Less is more executive function and symbolic representation in preschool children. *Psychological Science*, 16(8), 609-616.

Cassidy, J. & Asher, S. (1992). Loneliness and peer relations in young children, *Child Development*, 63(2), 350 - 365.

Erol, A. ve İvrendi, A. (2018). 4-6 Yaş çocuklarına yönelik öz-düzenleme becerileri ölçeğinin geliştirilmesi (Anne formu). *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 44, 178-195.

Gençtan, E. (1998). *Kim bilir?* İstanbul: Metis Yayınları.

Graziano, P. A., Reavis, R. D., Keane, S. P., & Calkins, S. D. (2007). The role of emotion regulation in children's early academic success. *Journal of School Psychology*, 45(1), 3-19.

Holmes, C. J., Kim-Spoon, J., & Deater-Deckard, K. (2016). Linking executive function and peer problems from early childhood through middle adolescence. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 44(1), 31–42.

Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Nobel Yayınevi: Ankara.

Koçyiğit, S., Sezer, T. & Yılmaz, E. (2015). 60-72 aylık çocukların sosyal yetkinlik ve duygu düzenleme becerileri ile oyun becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(1), 209-218.

Körler, Y. (2011). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin çeşitli değişkenler açısından yalnızlık düzeyleri ve yalnızlık ile sosyal duygusal öğrenme becerileri arasındaki ilişkiler*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.

Parkhurst, J.T., & Hopmeyer, A. (1999). Developmental change in the source of loneliness in childhood and adolescence: Contructing a theoretical model. (Ed: K.J. Rotenbeerf & S. Hymel), *Loneliness in childhood and adolescence*, New York: Cambridge University Press, s. 56-79.

Rothbart, M. K. & Bates, J. E. (1998). Temperament. (Ed: W. Damon & N. Eisenberg), *Handbook of child psychology: Social, emotional and personality development*, New York: Wiley, s. 105-176.

Savina, E. (2014). Does play promote self-regulation in children? *Early Child Development and Care*, 184(11), 1692–1705.

Seefeldt, C. & Wasik, B. (2006). *Early education: Three, Four, and Five Year Olds Go to School*. Maryland: Prentice Hall, s. 54-56

Şahin, H.G.(2019). *60-72 Aylık çocukların bağlanma durumları ile yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik duyguları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, İstanbul.

Tanrıbuyurdu E.F. ve Yıldız T.G. (2014). Okul öncesi öz-düzenleme ölçeği (ÖÖDÖ):Türkiye uyarlama çalışması. *Türk Eğitim Dergisi*, 39 (176), 317-328.

Taylı, A. (2007). Kardeş Sahibi olup olmama durumunun okul öncesi dönemdeki sosyal oyuna etkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1), 103-115.

Tutkun, C., Tezel, Ş.F. ve Işıktekiner, S. (2016). Dört- beş yaş çocuklarının öz düzenleme becerilerinin incelenmesi. (Ed: Ö. Demirel ve S. Dinçer), *Eğitim Bilimlerinde Yenilikler ve Nitelik Arayışı*, Ankara: Pegen Yayıncılık, s.459-474.

Vallotton, C. & Ayoub, C. (2011). Use your words: The role of language in the development of toddlers' self-regulation. *Early Childhood Research Quarterly*, 26(2), 169-181.

Yazıcı, Z., Duyan, V., ve Gelbal, S. (2013). Yalnızlık ve sosyal memnuniyetsizlik ölçeği'nin 60-72 aylık Türk çocuklarına uyarlanması. *Journal of Society & Social Work*, 24(2), 45-58.

Yazıcı, Z. (2016). Erken çocukluk döneminde sosyal yalnızlık. *Uluslararası Aile Çocuk ve Eğitim Dergisi*, 9, 14-26.

Younger, J. B. (1995). The alienation of the sufferer. *Advanced Nursing Science*, 17(4), 53-72.

Zimmerman, B. J. (2000). Attaining self-regulation: A social cognitive perspective. (Ed: M. Boekaerts & P. R. Pintrich), *Handbook of self-regulation*, San Diego: Academic Press, s. 13-39.

Extended Abstract

Introduction

Self-regulation is a state of postponing or suppressing the revealing behaviors, tendencies and desires of the individuals. Self-regulation is the capability of individuals to plan their own feelings, thoughts and behaviors in order to pursue their personal goals (Zimmerman, 2000). Skills such as abiding with social norms, controlling feelings and sustaining focus do have a substantial place. Development of skills related to self-regulation in the early childhood period does have an influence on positive social behaviors of children and therefore has an important place in involvement of the children in life. Self-regulation adopted in early ages is a factor positively influencing the academic success and social relations of children, and processes such as elimination of undesired behaviors. Children with underdeveloped self-regulation skill are likely to have tendency towards behavioral problems such as delinquency and disruption of group dynamics (Tozduman Yararlı and Güngör Aytaç, 2017).

Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki

According to Younger (1995), solitariness is the sense or feeling of an individual to stand and be alone against the longing and yearning towards others. Parkhurst and Hopmeyer (1999) define solitariness as having an edge to others, bereavement, sorrowful and agonizing sense of exclusion and avoidance of relation. Gençtan (1998) defines the concept of solitariness in 5 different ways. Those are individuals living alone (solid solitariness), solitariness resulting while the individual alienates herself/himself within own society, solitariness resulting by exclusion of the individual by the society, solitariness resulting by minimizing relations with the society and solitariness as a form of self-preference.

When there is lack of improvement in self-regulation, correlation forms with various adverse behaviors such as aggression and impulsive behaviors and disobedience. Concomitantly, peer conflict may result in negative instructor-child relationship (Tozduman Yararlı and Güngör Aytar, 2017). Particularly, the social class environment, positive relations, interaction with the environment do develop and improve the self-regulation skills and have the qualification of factors compensating the solitariness of children. In this context, it can be stated that a correlation exists between the self-regulation and solitariness and social dissatisfaction. No such finding was encountered in the Area letter. Self-regulation does have a substantial place in the development, learning and socializing of individuals. Furthermore, these skills are required to be measured in terms of supporting the self-regulation skills of the children in the pre-school period (Tanrıbuyurdu and Yıldız, 2014). In accordance with this, it is aimed to review the correlation between the self-regulation skills of the children receiving pre-school education and their solitariness and social dissatisfaction levels.

In accordance with this objective, the following questions are sought to be responded accordingly:

1. Do self-regulation skills of children of 4-6 years old differ based on the solitariness and social dissatisfaction levels?
2. Is there a significant correlation between the self-regulation skills of children of 4-6 years old and their solitariness and social dissatisfaction?

Method

This study is in the model of correlational survey model. The correlational survey model is a model aiming to identify an existence of a change between two or more variables and if any, to determine the degree thereof (Karasar, 2009). The population of the research is consisted of children of 60-72 months old continuing their pre-school education in provincial centers of Hatay and Bingöl. 292 children of 60-72 months old, randomly selected from a total of 13 kindergartens as being 8 kindergarten in Hatay, 5 kindergarten in Bingöl and 24 pre-school instructors consist the sample of the study. 40.5% of instructors assessing the self-regulation skills of children have a professional seniority of 4-6 years. **Solitariness and Social Dissatisfaction Scale:** "Solitariness and Social Dissatisfaction Scale" utilized in this research was developed by Cassidy and Asher (1992) and adopted to Turkish by Yazıcı, Duyan and Gelbal (2013) upon performance of studies with 297 Turkish

children. The scale is consisted of 23 articles. The children are requested to select one of the choices of "Yes", "Sometimes" and "No" for the statements stated in the articles. **Self-Regulation Skills Scale (Instructor Form) for Children of 4-6 Years Old:** The scale developed by Erol and İvrendi (2018) and aiming to assess the self-regulation skills of children of 4-6 years old consist of 22 articles and in the type is likert of 5. Power (Power of the Test) is determined as 0.80 and 1. Type Error is determined as 0.05 for each variable in the calculation of sample size of this study conducted for the purpose of analyzing the correlation between the self-regulation skills of instructors for 4-6 years old children and the solitariness and social dissatisfaction of the children. Kolmogorov-Smirnov ($n>50$) test was applied in order to determine whether the scale scores in the study are distributed normally and Non-parametric tests were applied based on the fact that the variables were not normally distributed. Cronbach's Alpha coefficients were calculated within the scope of reliability analysis of the scales. Calculation was made by taking into account the scales and the total scores of questions of the sub-dimensions. Kruskal-Wallis H test was calculated in the comparison of the scale scores based on Responses (groups) and then Bonferroni Post Hoc (multiple comparison) test was applied for the determination of different groups found to be significant. Again on an individual basis in the Groups, Spearman Correlation coefficients were calculated for the determination of the correlation among the surveys. The statistical significance level in the calculations (a) is taken as 5% and SPSS (IBM SPSS for Windows, Ver.24) statistical package software was utilized for the calculations. According to Kolmogorov-Smirnov ($n>50$) test results, it is revealed that the scale scores are not normally distributed ($p<0.05$). Therefore, use of non-parametric tests is approved. The graph for the normality distribution of survey is as follows.

According to the reliability of responses given to the survey questions, Cronbach's Alpha values being higher than 0.80 (80%) indicates that the reliability of articles of scales we utilized is high.

A negative and significant correlation on low level was identified in the findings of the research between the total score of Solitariness and Social Dissatisfaction scale and the total score of self-regulation skills scale of the children. It would not be wrong to state that the decrease in the solitariness and social dissatisfaction levels results in an increase in the self-regulation skills of the children. A negative, low level and significant correlation was identified between the Self-Regulation Skills Scale (ÖDBÖ) "Preventative control" sub-dimension and the Solitariness and Social Dissatisfaction (YSMÖ) total scores. Skills such as "Self-Expression", "Problem-Solving by Talking to Friends" and establishing cause and effect relationship between the events come to the fore as articles of Preventative Control. It can be said that the peer relations of articles and ability to manage the social relations are correlated with the situations such as involvement in a group. It is further revealed that there is no significant difference in the Self-Regulation Skills Scale (ÖDBÖ) scores of the children based on the variable of the professional seniority of the instructors. No such finding was encountered in the Area letter. It

*Öğretmen Değerlendirmesine Göre 60-72 Aylık Çocukların Öz-Düzenleme
Becerileri ile Yalnızlık ve Sosyal Memnuniyetsizlikleri Arasındaki İlişki*

cannot be mentioned that seniority of the instructors does constitute a factor for the children to gain self-regulation skills. It is revealed that there is a significant difference in terms of pretending game playing. It is quite feasible to state that self-regulation skills do increase evenly with the increase in playing pretending games. It is revealed as a result of a study of Aksoy and Tozduman Yararlı (2017) that the playing skills of children with high positive affection score are improved accordingly. Thus, it can be stated that there is a correlation between the emotion regulation skills and gaming. In a study of Koçyiğit, Sezer and Yılmaz (2015), it is stated that the increase in the gaming skills are directly proportionate to the increase in the social capabilities and competences of children. In the findings of the research, a correlation is revealed to exist between the strategic upper cognitive regulation skills of the children such as personal, functional and planning, monitoring and controlling and the mathematical problem-solving, assessing, classification, pattern forming skills. It is further stated that there is a correlation between the mathematical skills and self-regulation upper cognitive skills. Furthermore, it is expressed that supporting the children in emotional terms, assigning duties with difficulty levels matching with their capabilities and sense of ownership are the factors supporting the self-regulation skills. In this context, preparation of appropriate educational environment for the child, development of thinking skills and accordingly performing appropriate activities, activities for using critical thinking.